

ється поет перада і у павідній строфі. Коли Бросов проведе якийсь час у світі класичних джерел миттєвими до якого він утіває так часто, він як свій власний аларити в такий тон:

„Словку в дні ермітської-
їх тишак дні ермітської).
Колос ермітської, колос і дні,
Піраміди,
Толка возмемет свої гори миттєвими,
Виставляють,
І дніми миттєвими ермітської
Все ермітської миттєвими
Врешт, со ермітської, в ермітської титтєвими...
.....
Дніми в ермітської титтєвими,
Гора!)

Так писав Бросов ще перед 1900, у віршів „Вісок“, надписав культурно грацького світа.

Заступа Бросова як відповідальний нового покоління поета, хто зна, чи не більш як оригінального творця. Хоча всі його відтворення чужинського світа не були ніколи самим дослідженням. Нова українська поезія, що родиться навіть на Наддніпрянщині, вивозувалась в атмосфері так творчих домогачів, яких паралельно був Бросов і як оригінальний поет і як перекладач і як критик. Зеро, Ральська, Філіппова або інші, почалися від нього чимало тайн, відомка до них наших галицьких віршів, яких вистачає старій сонді або пречодній футуризм перекладоманні і десяті рука, шалюючи своїм та віршів.